

Mutluluk Ve Gelir İlişkisi Üzerine Bir İnceleme

Akın Aydın*

1 Giriş

Mutluluk, insanların doğumdan ölüme kadar ençoklamaya (maksimize etmeye) çalıştığı temel unsurlardan biridir. Bu bağlamda mutluluk, birçok sosyal bilimcinin üzerinde çalıştığı konulardan biri olmuştur. Literatüre farklı kavramlar ve analiz çeşitleri de zaman içinde eklenmiştir.

Çalışma seçilmiş ülkelerin 2018 yılından elde edilmiş ulusal verileri ile yürütölmektedir. Çalışmada gelir dağılımı (Gini endeksi), yıllık kişi başı milli gelir, özgürlük mertebesi, hukuka bağıllık, ölkede baskın olan dini inanç, mutluluk, toplam nüfus, eğitim seviyesi, insan sermayesi endeksi, reel gayrisafi yurtiçi hasıla ve işsizlik oranı değişkenleri kullanılmıştır. Mutluluk bağımlı değişken olmakla beraber kalan değişkenler bağımsız değişken olarak değerlendirilmiştir. Ölkede baskın olan dini inanç ve özgürlük mertebesi kategorik değişkenler iken kalan değişkenler sayısal değişkenlerdir. Sayısal değişkenler arasında regresyon analizi ve kategorik değişkenler arasında korelasyon analizi yapılması öngörülmektedir. Gözlem olarak düşük gelirli, düşük-orta gelirli, yüksek-orta gelirli ve yüksek gelirli ölkeler arasından 50 adet ölkö seçilmiştir.

1.1 Çalışmada Kullanılan Veri

Çalışmada kullanılan veri çeşitli kaynaklardan toplanmıştır. Mutluluk endeksini elde etmek için [World Happiness Report](#), dini verileri elde etmek için [ARDA](#), özgürlük hakkında veriler elde etmek için [Freedom House](#), hukuka bağıllık hakkında veriler elde etmek için [World Justice Project](#) ve kalan verileri elde etmek için de (toplam nüfus, gini endeksi, insan sermayesi endeksi, yıllık kişi başı milli gelir, reel gayrisafi yurtiçi hasıla, işsizlik oranı) [World Bank](#) kullanılmıştır.

1.2 Çalışmanın Amacı

Çalışma, genel anlamda insanları anlamak ve toplumdaki mutluluğu maksimize etmek isteyen bir hükümetin yapması gerekenlere ışık tutması açısından önem arz etmektedir. Büyüme yanlısı politikaların insanları gerçekten memnun edip etmediğı konuları tartışılmaktadır.

*21080197, [Github Repo](#)

Bu çalışma ile ulaşılmaması istenen hedef, mutluluğun gelir ile pozitif bir ilişki içerisinde olup olmadığı ve -varsa- mutluluğu açıklayan alternatif değişkenlerin neler olabileceği gibi sorulara anlamlı cevaplar verebilmektir.

1.3 Literatür

Gelir ile mutluluk arasındaki ilişkinin test edilmeye başlanması ilk olarak Easterlin (1974) çalışması ile görülmüştür. Bu çalışmada Easterlin, yatay kesit verilerin zaman serisi verilerine göre daha kuvvetli bir ilişki içerisinde olduğunu öne sürmüştür. Yani görece gelirin (içinde bulunulan topluma kıyasla elde edilen gelir) mutlak gelire göre mutluluk ile daha yüksek bir korelasyona sahip olduğundan bahsetmiştir. Easterlin (1995) çalışmasında “Hepimizin geliri aynı anda artsa hepimizin mutluluğu aynı anda mı artacak?” sorusunu sormuş ve görece gelirin önemini bir kez daha vurgulamıştır. Bu çalışmalardan elde edilen sonuçla, kısa dönemde mutluluğun mutlak gelir ile pozitif bir ilişki içerisinde olup, uzun dönemde gelirin artmasına rağmen mutluluğun artmaması literatürde “Easterlin Paradoksu” adını almıştır. Örnek vermek gerekirse, Frank (2012) çalışmasında 2. Dünya savaşı sonrası hızla büyüyen Japonya için yapılan zaman serisi analizi verilebilir. Çalışma, büyümenin uzun yıllar boyunca hızla artmasına rağmen mutlulukta bir artış olmadığını göstermektedir.

Richard Easterlin’in çalışmalarında ulaşılan sonuçlara en büyük itiraz, Betsey Stevenson ve Justin Wolfers tarafından gelmiştir. Stevenson ve Wolfers (2008) Easterlin’in yatay kesit analizlerinin yüksek hacimli ve kaliteli veri içerdiği, fakat ülkelerin kıyaslandığı zaman serisi analizlerinde kullanılan gözlem hacminin yeteri kadar büyük olmadığından ve “Easterlin Paradoksu” kavramının istatistiki bir hatadan ibaret olduğundan bahsetmişlerdir. Stevenson vd. (2008) çalışmasında yatay kesit analizlerinde gözlemlenen pozitif ilişkinin yanında zaman serisi analizlerinde de pozitif bir ilişki gözlemlediklerini, ülkelerin zaman içerisinde artan gelir ile mutluluğunun aynı yönde değiştiğini, dolayısıyla önemli olan unsurun bireyin mutlak geliri olduğundan bahsetmişlerdir. Bu bağlamda, farklı analiz çeşitlerinin nasıl ve ne şekilde ortaya çıktığını gözlemlemek mümkündür.

1.3.1 Mutlak Gelir ve Mutluluk İlişkisinin Bir Eşiği Var Mı?

Layard (2003) çalışmasında “Bir ülke yıllık 15000\$ kişi başı gelir üzerine çıktığı zaman gelir ile mutluluk birbirinden bağımsızdır” söyleminde bulunmuş ve mutlak gelirin belirli bir gelir eşiğine kadar mutluluğun bir unsuru olduğunu vurgulamıştır. Yaptığı çalışmalar sonucu insanların birbirleri ile rekabet halinde olduğu ve bu nedenle görece gelirin daha önemli olduğu kanısına varmıştır. Layard (2006) çalışmasında her bireyin elde ettiği gelir diğer bireyin üzerinde negatif dışsallık yaratacağı için yüksek gelir ve tüketim vergilerini bir çözüm olarak öne sürmüştür. Buna karşın, Deaton (2008) çalışmasında en zengin ülkelerde bile daha fazla gelirin daha fazla mutluluğa yol açtığını, sadece marjinal faydasının azaldığını gözlemiştir. Dolayısıyla, Deaton ve Layard’ın vardığı sonuçlar tamamen çelişmektedir.

2 Kaynakça

- Deaton, A. (2008). Income, health, and well-being around the world: Evidence from the Gallup World Poll. *Journal of Economic perspectives*, 22(2), 53-72.
- Easterlin, R. A. (1974). Does economic growth improve the human lot? Some empirical evidence. *Nations and households in economic growth* içinde (ss. 89-125). Elsevier.
- Easterlin, R. A. (1995). Will raising the incomes of all increase the happiness of all? *Journal of economic behavior & organization*, 27(1), 35-47.
- Frank, R. H. (2012). The Easterlin paradox revisited. *Emotion*, 12(6), 1188.
- Layard, R. (2003). *Happiness: Has social science a clue?* (C. 24). Citeseer.
- Layard, R. (2006). Happiness and public policy: A challenge to the profession. *The Economic Journal*, 116(510), C24-C33.
- Stevenson, B. ve Wolfers, J. (2008). *Economic growth and subjective well-being: Reassessing the Easterlin paradox*. National Bureau of Economic Research.